

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 520/2026
05.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 8/22 од 28.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 9/26 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2026.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Николића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 8/22 од 28.10.2025. године и Вишег суда у Врању Кж1 9/26 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици К 8/22 од 28.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези члана 61. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 9/26 од 03.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Николић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док из образложења произлази да захтев

подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане правноснажне пресуде, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, као и да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда јер је дошло до повреде кривичног закона на штету окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. У вези наведених повреда бранилац цитира пресуду првостепеног суда К 22/21 од 15.06.2021. године, која је укинута решењем Вишег суда у Врању Кж1 229/21 од 22.12.2022. године, услед битних повреда одредаба кривичног поступка и истиче да након тога суд није поступио по налогу другостепеног суда, већ је и поред чињенице да је наступила застарелост кривичног гоњења донео осуђујућу пресуду. Даље се у захтеву искључиво бави разлозима који се односе на застарелост кривичног гоњења. С тим у вези истиче, да је предмет овог поступка кривично дело давање лажног исказа, да је окривљени свој исказ дао у поступку пред ОЈТ у Владицином Хану дана 17.04.2015. године, у предмету Кт 289/14, као и да је у даљем току кривичног поступка пред судом остао при раније датом исказу, а да за наведену радњу не може бити осуђен, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења дана 17.04.2025. године, с обзиром да је протекло двоструко време колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења. Бранилац даље закључује да је суд погрешно применио одредбе материјалног кривичног права када је окривљеног осудио за наведено кривично дело, а које одредбе се тичу наступања застарелости кривичног гоњења, којим наводима бранилац заправо истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Николић, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд – Виши суд у Врању је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде Кж1 9/26 од 03.02.2026. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став да се не ради о апсолутној застарелости кривичног гоњења (страна 6, четврти и пети став другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић